

Lucio Demare (1906–1974) var pianist, kompositör och orkesterledare. Hans pappa, Domingo Demare, var violinist och brodern Lucas var bandoneonist. Han tillhörde den romantiska skolan som grundades av Cobián.

Carlos Gardel (1890–1935) föddes som Charles Romuald Gardes i Toulouse i Frankrike men kom som tvååring till Argentina och Buenos Aires där han växte upp. Hans namn förspanskades till Carlos Gardel. Han blev en enormt populär tangosångare och tangomusikens första superstjärna. Gardel var också skådespelare och uppträdde i och skrev musik till många, främst amerikanska, filmer. Gardel är för många själva symbolen för tangomusiken och som immigrant själv ett barn av den form av musik och dans som växte fram i immigrantkvarteren i Buenos Aires. Gardel hade en mörk, sensuell barytonröst med stor musikalisk och dramatisk styrka som skapade musikaliska mästerverk. Tillsammans med Alfredo Le Pera skrev Gardel ett antal klassiska tangolåtar som *Mi Buenos Aires Querido*, *Volter* och *Por una cabeza*. Gardel gifte sig aldrig, och än i dag omvärvas han i Argentina dels av en omfattande ryktesbildning vad gäller hans påstådda homosexualitet, dels av ett officiellt förnekande av densamma. Han dog i ett flyghaveri utanför Medellín i Colombia på höjden av sin karriär.

Efter denna konsert, med sin lite udda instrumentbesättning, väntar en konsert med en ännu speciellare instrumentkombination, nämligen cello och slagverk. Det är vinnarna av Ung & Lovande 2013, **UmeDuo**, som gästar oss 23 november och bjuder på en massa spännande musik, framförd med enorm teknisk skicklighet; missa inte detta konserttillfälle.

Läs mer i vårt generalprogram och på vår hemsida:
www.linkopingkammarmusik.se

TANGOPHORIA

Christian Lindberg trombon

Jens Lundberg bandoneon

Roland Pöntinen piano

Wallenbergsalen
Östergötlands museum
12 oktober 2014 kl. 16.30

Konserten ges i samverkan med Östergötlands museum och med stöd av Kultur- och fritidsnämnden i Linköping, Statens kulturråd, Sensus studieförbund och Scandic i Linköping.

Program

Ástor Piazzolla	<i>Hösten</i> <i>Milonga del ángel</i>
Juan Carlos Cobián	<i>Mi refugio</i>
Aníbal Troilo	<i>La última curda</i>
Lucio Demare	<i>Malena</i>
Ástor Piazzolla	<i>Vintern</i>
	🎻🎷
Ástor Piazzolla	<i>Våren</i>
Aníbal Troilo	<i>Sur</i>
Carlos Gardel	<i>Volver</i>
Ástor Piazzolla	<i>Adiós Nonino</i>
Christian Lindberg	<i>Midvinter</i>
Ástor Piazzolla	<i>Sommaren</i> <i>Libertango</i> <i>Decarísimo</i>

Astor Piazzolla (1921–1992) var en argentinsk bandoneonist och kompositör av tangomusik. Musikaliskt knöt Piazzolla från och med 1950-talet an till såväl jazz som den tidens konstmusik och lämnade därmed den traditionella tangon till förmån för den nya stil som kom att benämnas tango nuevo. Även om den dansanta tangokulturen inte använder Piazzollas musik i nämnvärd utsträckning, kan hans insats för spridningen av tangon i världen inte överskattas.

Piazzolla gick i skola hos den argentinske kompositören Alberto Ginastera, som lät honom studera partitur av konstmusikens kompositörer, såsom Stravinskij, Bartok och Ravel. Det var även Ginastera som fick Piazzolla att delta i en kompositionstävling 1953 med sin Buenos Aires-symfoni. Piazzolla vann tävlingen och fick ett stipendium från den franska regeringen för att studera i Paris under dirigenten och kompositören Nadia Boulanger. Boulanger inspirerade Piazzolla till att utveckla sin karaktäristiska kompositionsstil, med tangon som grund. Känt är hennes uttalande när hon hörde en av hans tangokompositioner: Astor, dina klassiska stycken är alla välskrivna men den sanne Piazzolla finns här, lämna aldrig bort det.

Med *Adiós Nonino* från 1959 skapade Piazzolla en struktur för sina kompositioner med mönstret snabb-långsam-snabb-långsam-coda där musiken växlar mellan kraftiga tangorytmer och lyriska partier med stråkar eller hans egen bandoneon. På 1970-talet, när han bodde i Rom, utarbetade han en stil som var mer jämnt flödande och som innehöll jazzinfluenser. Ett typexempel är *Libertango*. *De fyra årstiderna i Buenos Aires* tillkom under en längre tidsperiod, det första stycket skrevs 1964 och det sista 1970.

Juan Carlos Cobián (1888–1942) var en argentinsk orkesterledare och kompositör. Han utvecklade tangon till att bli mer konsertmusik än dansmusik. Han skapade den så kallade tango romanza. Hans musik ansågs avantgardistisk och han hade svårt att få sin tidiga musik publicerad för den ansågs ”felkomponerad”.

Aníbal Troilo (1914–1975) var en av den argentinska tango-musikens stora orkesterledare, och även en av sin generations skickligaste bandoneonister. Hans orquesta típica var en av de mest populära dansorkestrarna under guldåldern (1940–1955), men arrangemangen fick en mer konsertant prägel från slutet av 1950-talet. Astor Piazzolla spelade i och arrangerade musik för Troilos orquesta típica 1939–1944.